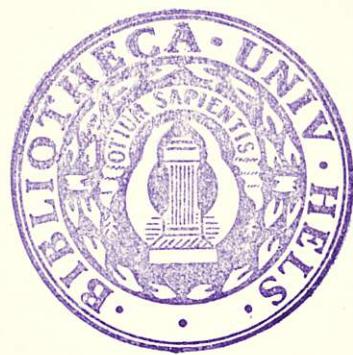

J.G. GEZELIUS-E.HOLSTENIUS. DISS. DORPAT 1646

HYK

Τῆς Πνευματικῆς

ΣΤΖΗΤΗΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Περὶ

ΤΗΣ ΨΥΧΟΓΟΝΙΑΣ.

Ηπειρώτης στὸν θεῖον περιεργότερον τῷ μεγάλῳ τῆς
Ακαδημίας Δοξαστικῆς

ΚΛΘΗΓΟΤΜΕΝΟΤ

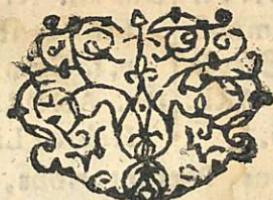
ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΖΗΛΙΟΥ

Γιού Γεζηλίοι, τῷ τῆς γλώττης Ἑβραιϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἐν αὐτῇ τῇ
Ακαδημίᾳ Καθηγητὸς δημοτελῆς, τῷ Πρωτοσυνεδρίᾳ τῆς Λιονίας Παρέδρος, καὶ ἐν τῷ νῦν Ακαδημιαρχῷ,

Ἀποχρυσάμενος,

τῷ ἡρίκοτ τῷ σάστηνιοτ, ὁ
Οὐεσμάνος Σβηνός.

Τῇ περιήλλῃ εἰναίδιοι μηνὸς Ελαφιζολιῶν, τῷ
τῆς χριστογονίας ἔτει αὐγούστου.

Τετυπωμένη ἐν Δοξαστικῷ τῷ τῶν ιωάννης οὐαγῆλον,
τῷ τῆς Ακαδημίας τυπογραφίᾳ.

1646. 7

Magnifico Dn. Rectori
Academie CHRISTINÆ quæ in Finlandia est,

Admodum Reverendo & Clarissimo Viro,

DN. M. JOHANNI ELAI TERSERO,

SS. Theologæ Professori celeberrimo, Pastori in Måndala
Vigilantiss. Mecœnati suo unicè suspicioendo.

Admodum Reverendus Excellentissimus atq; Clarissimus Viris.

DN. AESCHILLO PETRAEO,

SS. Theologæ Doctori Eximio, Profess. Primario, nec
non utriusq; Ecclesiæ Abo-
ensis Pastori Vigilantissimo.

Dn. M. SVENONI WIGELIO,

SS. Theologæ Professori, ut
& Ecclesiæ Christi in Gagu
Pastori fidelissimo.

Dn. M. MARTINO STODIO,

Græcæ & Hebreæ Lingvæ
Professori ordinario, Eccle-
siæq; in Lundu Past. meritiss.

Dn. M. NICOLAO NYCO-

PENSI, Log. & Poës. Prof. ord.

Dn. M. ERICO SALMONTA

NO, Phys. Lectori Gymnasij
Arosiensis & Past. in Ekerft.

Dn. JOHANNI PETRI ARB.

Græcæ Lingvæ Lectori.

Dn. suis Mecœnatibus, Præceptoribus, Promotoribus
ac Fautoribus æstatem suspiciendis,

Tyrcinum bocce Graco- Philosophicum

Reverenter & officiose

Dat, D. D.

ERICUS A. HOLSTENIUS,

DN. M. GABRIELI HOLSTE-

NIO, Aros. Pastori, nec non
circumiacentium Ecclesia-
rum Præposito dignissimo,
patruo suo omni observan-
tiæ cultu æstatem deveneran.

Dn. M. MICHAELI WEXIO-

NIO, Philos. Pract. & Hist.
Profess. Pub.

Dn. M. GEORGIO ALANO,

Phys. & Both. Prof. Acurat.

Dn. M. PETRO OLAI DAL-

KARLO, SS. Theol. Lectori
in celebri Gymnasio Arosi-
ensi, & Pastori in Gubbo.

Dn. M. NICOLAO PRYTZ,

Ethices ibidem Lectori, &
p. t. Gymnasij Rectori.

Dn. ANDREÆ WALLENIO,

Hebreæ Lingvæ Lectori.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΨΤΧΟΓΟΝΙΑΣ.

Θέσις α.

Ο ἐν τῷ Πνύματι ἐκπομένω μέρῳ ἔχοντα μὲν τὴν Αγγελογένεσίαν, ἔπειτα τὸ ἄπεργνον ἐν τῇ ψυχολογίᾳ.
β'.

Ἐν τῇ ψυχολογίᾳ καθαροποτέον ὅτιν ἡγεῖται τὸν τε ψυχογονίαν, ΣΤΝ ΘΕΩΙ, καὶ τῇ παρέστηται τὸν αἰτα-
γονίαν εἰπῆς ἐν τῇ ἐπομόφθη συζητήσῃ.

γ'.

Τὴν τοῦτον τὸν γενετῆτα τῆς ψυχᾶς οὐδίσκεψιν δυσνόητον
εἶναι, οἵ τε θεολόγοι ἀλλα καὶ οἱ Φιλόσοφοι ὁμολογοῦνται. Πάντες γὰρ
τὸν ψυχὴν ἀπὸ τῆς φύσεως ὁμοδυμαδὸν ὅπιλογίζονται, μὲν δὲ αἴτιον
καὶ τὸν ἀμέσως, ηὔμεσως ὀλίγοι μίαν γνώμην ποιῶσιν.
δ'.

Ἔνιοι γὰρ αὐτὸν ἀνόμισαν πάσιν πάντων αἰνθρώπων ψυχὰς ἐκπά-
λαι ἀλλα ἐκλίπει, καὶ ἐν ὀρισμέρῳ πάσῃ, ηὕτω τῇ τῷ πεποιη-
μένῃ Αἰροφύη τετηγῆθε, τοῖς δὲ σώμασι μετέτετατα ἐγκεχεύθε, οὐ αἴ-
τιον δέ τοι. εἴ.

Ἄλλοι τακτὸν αἰρεθμὸν τῆς ψυχᾶς κατιστῶσι, καὶ δὲ καὶ τῷτον τὸν
πρόσπεν, ὡς εἴνεται σώματος λυθείσους εἰς ἄλλο μετοικίζεθε τὰς ψυχὰς,
οὐ καὶ ἄτοπον.
ε'.

Τέταντον τοῦτον νομισάντων τὰς ψυχὰς εἶναι δόπον τὸ γενετῆτα
θείας, ηὔτι τὸν θεόν Διὸν τὸν αγγέλων, ητοι διωμέων ψρυνίων, δόξας
καὶ εἰπασίας πολλοῖς αἰνασκεύαζεν, ἀξιον τούτη ἔστι, δύω μόνον δοξασθεῖσας
τυποληψεις τοῦτον τοὺς τε θεολόγους καὶ τοὺς Φιλόσοφους αἱμοτιθη-
σίας, δῆπτα Μῶν αἱ ψυχαὶ αἱμεσώς τύπον τὸν θεόν καθ' ημέραν κλίζον-
ται, καὶ μορφώμενοι τοῖς σώμασιν ἐγχέονται, ηὕτω ματαίων Διαλύγεται
τὸ γονεῖον ἐκφύονται, καθδιωαμιν Διαλύγεται ἐγχειρούμενα.

ζ'.

Καν αἱμοτιθησίας λόγοι καὶ ἐλεγχοι τοσούρχωσι πάμπολοι, τιώ

τε πάντων τῆς Φυχῆς τὸν ἐκφύσιον Αὐθεβαίνετες, μηδὲν ἡπλὸν ηὔπειρον ἐποιεῖντες ὁμοίᾳ τῇ αἰλιθίᾳ συνφωνόσιν, δῆθεν τὸν ἐκφύσιον τῆς Φυχῆς αὐτὸν τὸ γονέων, αὐληροφορεύματος αἰσωμάτῳ, καὶ δὴ καὶ τέτοιος τοῖς ἐπιχειρήσασι πεπεισμένοις.

γ.

Α. Οὖτος τὸ πέποντον αὐτὸν κοινὴ τῆς κλίστεως νόμος αφεχειρίζουμεθα. ἀπίστα γάρ εἴδη τοις τῷ ἐκφύσιον σκηνίσματα ὅστιν, αὐτὰ τῷδε τὸ αἰτίων καὶ τὸ εἶδός, καὶ καὶ τὸ εἶδός αὐτῶν ἐκφύοντα τῷ αἴρειν απὸ σοῦ αἴθρων αὐτῷ τοις τῷ ἐκφύσιον σκηνίσμην, διό.

δ.

Ἐπὶ οὐρανῷ τῇ πεπονισταὶ όμονον τὸ λοιπὸν ζῶα πάντα, αἷλλα καὶ τὸ αἴθρωπον ἐυλόγησε, καὶ ἐνάστω τῷ διώματι τὸ σκηνόντεν καὶ αὐληθίσμενον τὸ εἶδός αὐτοῦ τῷ παντοκρατορίᾳ αετέδωκε. Καὶ θώρακίς τον ὁ λέων τὸν λέοντα, οἱ ἵστροι τὸν ἵστρον, καὶ οὕτω καὶ τῇ δυνάμῃ τὸ ἐυλογίας τάντης, οἱ αἴθρωποι τὸν αἴθρωπον, ἐπὶ τῷ σώματῷ καὶ τῷ Φυχῆς λογικῆς συστήνεται, γεννᾷ.

ε.

Β. Τὸ δεῖ περον παρείσησιν ήμιν ἡ Ἀγία Σαραφή, ἔντε καὶ ἐνθα τὰς γέννησιν ἡ ἐκφύσιον τῆς Φυχῆς δότον τὸ γονέων διαχυτίζομένη, ως (α) γν. α.κ.η. ὅπερ ὁ Θεὸς ἐυλόγησε τὰς πεπονισταὶς λέγων· ΠΡΟΣ ΒΡΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ· ΑΓΓΕΛΗ ΤΗΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΕΙΣΙ, ΖΩΟΓΟΝΙΣΤΕ, ΑΥΛΗΘΥΝΤΕ ΚΑΙ ΑΥΛΗΩΣΙΤΕ Τῷ γην. αἱ πινες λέξεις όμονον τῷ σώματι, αἷλλα μάλιστα τῇ Φυχῇ τερπνήσσον, οἱ αὖ αἰσθαλίζηται τὰ τεία ρήματα ἐν ιδιώματι ἐβραϊκῷ· πόρος ΠΡΟΣ ΦΟΡΟΥΝ ΕΙΝΑΙ, ΓΑΝΙΜΟΙ ΕΙΝΑΙ, ΚΑΡΠΟΦΟΡΕῖΝ, ΖΩΟΓΟΝΕῖΝ δέτο. Τὸ ΑΓΓΕΛΗ ΤΗΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΙΔΕΙΝ ΕΙΝΑΙ, ΑΥΛΗΘΥΝΕΔΩΣ, ΔΙΧΑΙΝΕΔΩΣ, ΤΑΞΕΡΑΜΞΑΙΝΕΔΩΣ· Τὸ ΑΓΓΕΛΗ ΤΗΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΧΩΔΕΤΕΡΩΣ, ΑΥΛΗΓΕΙΣ ΕΙΝΑΙ, ΑΥΛΗΘΕΔΩΣ, ΑΥΛΗΓΕΔΩΣ· ΑΝΑΠΛΗΓΕΔΩΣ, ΔΙΠΟΛΗΓΕΔΩΣ, αἷλλα καὶ ποιητικῶς, ΕΑΣΠΛΗΘΕΙΝ, ΑΥΛΗΓΕΙΝ, ΔΙΠΟΛΗΓΕΙΝ, καὶ έξαιρέπον τὸ δεῖτερόν γυνον. Ταῦτα δὲ τεία συζήληγύματα μηδαμῶς τοις τῷ διάστασις σώματῷ γένησιν μόνον καθήκεν· αἷλλα ἔξαιρέτως τοις τῷ Φυχῇ ἐκφύσιον.

ζ.

Καὶ (β.) λέγεται ὁ Θεὸς γν. β'. β. αναπάνεδως τῇ ηὔπειρᾳ ἐβδόμητο

δέπο

Διπλό παντούς ἐνεργήματ^Θ, ὃ αὐτὸν πεποιήκε, ἐαν δὲ τὰ ἄτομα ἐν τῷ
ιωνίῳ ἐξ ἀπλῶς μὴ ὅντας οἰζυται, οὐ οἰζεῖν σοὶ αὐτὸν λέγοι.

13.

Καὶ (γ.) γῆρ. β'. σιχ. κ' α. κ' β. Οὐκ ἀναγνώσκομέν, ὅποι ὁ Θεός τὸν
ψυχὴν τὸν Εὔης ἔκλισεν, ἀλλὰ διπλὸν τὸν Αἴδαμον εἰς ἀντίκανον μετήνεγκε, καὶ
ὅτας ήτος ἡ Εὔη τὸν Αἴδαμον ψυχῆς πενοιώνηκεν· ὅπερ γέλη ή ψυχή θέτει
ἐν ὅλῳ σώματι, καὶ τὸν ἐνὶ ἐμάστω μέρες ὅλη, διὸ καὶ η σάρξ, ης ἐξε-
πορφώθη ἡ Εὔη, ἐν ψυχ^Θ τῷ λει, καὶ Διότε τὸν ὁ Θεός ἀντῆ σοὶ αἰε-
νών τὸν ψυχὴν ἐνεπνύσσειν, ἀλλὰ Διὰ τὸ ἐκφύσεως διπλὸν τὸν ἀνδρέας
τὸν ψυχὴν μετέδωνε.

14.

Καὶ (δ.) γῆρ. ἐ. γ'. Οἱ Αἴδαμοι εἵχουσε τὸν Σῆθον καὶ τὸν εἰκόνα καὶ
δύοιστην αὐτοῦ τὸν δὲ ή εἰκὼν τὸν Αἴδαμον ἀμαρτιλλάς αἰνίκειται τῇ τοῦ
Θεοῦ εἰκόνει, παθ' λέπιον ἐν δέχηται ἐκλίσθη, ης καὶ Διότε τὸν αιμαρίας ἀπει-
ρῆται, διὸ αὕτη η γνώμη τούτουν τοῦτο τὸ σώματ^Θ ὑπελυθήσεται, αλλὰ
καὶ ἐξαρέτας τοῦτο τὸν ψυχῆς, ἢν τινα ἀφανῆ ἀτὰς αφανῶν τῶν γονέων
οὗτος ἀπειχε.

15.

Καὶ (ε.) οἱ Δαβίδοι Φαλιμ. ν. α. ζ'. ὅμολογεῖται, ἐδυτὶν τὸν ταῖς αἰδί-
νίαις συλληφθῆναι, καὶ τὸν ταῖς αιμαρίαις τὸν μητέρα συνειληφέναι
ἀποτὸν. ἀτινα ἥμιαστος τὸν ιδίως τὸν σώματι, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ἀπεστήνει,
τὸ γένος τὸν σώματι παθ' αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν, ἡπειροπέπτωταις περιώτας ημαρτε, καὶ
συζητηθεῖσιν τὸ σῶμα τὸν αιμαρτήσαται ἐμίνεν, η αιμαρία πύμπεω-
τον ἐγκατέλει. Καὶ τάστη τούτης ὁμοίας γνώμας ἀναγνώσκομέν γῆρ. σ'. σιχ.
γ'. ε. Καὶ η. σιχ. κ' α. Φαλιμ. εἰδ. ξ' ζ'. Ασμ. αἴσμ. α. σ'. Ρώμ. έ. σιχ.
ββ. ιε. ἐξ ὧν καὶ ἀλλων παπούλων δῆλον εἶται, τὸν αιμαρίαν διπλὸν τῶν
γονέων μετεπίθεσθαι, διὸ καὶ τὸν ψυχὴν, τὸ ὑποκείμενον τῆς αιμαρίας.

16.

Οἴτεν καὶ (ζ.) ἐμφατικῆ τῇ φρεσὶ λέγονται αἱ ψυχαὶ ἐξελθεῖν
διπλὸν τὸ ὄσφυ^Θ τὸν Ιακώβ, γῆρ. μ'. σ. κ' σ. καὶ τὸν τῇ ἐπιστήνῃ ἀρχέας τοὺς
ἔθρ. κεφ. ζ'. σιχ. θ'. ι. λέγεται ὁ λευκὸς δεκατέστροφός τὸν τῇ ὄσφυ^Θ τὸν πα-
τέρας αὐτὸς.

Γ. Τὸ τρίτον παρέχυσσον οἱ λόγοι δύτο τὸ αὐτόπτη, καὶ δὴ καὶ (α.)
Εἰπὲ ὁ αὐθιρωπὸς ὅλον τὸν αὐθιρωπὸν ὡς τὸ σώματόν καὶ ψυχῆς λογι-
κῆς συστήνεται καὶ γεννᾷ, αὐτελεστέρα δέσιν η τὸ αὐθιρωπὸν γένησις τὸ τ
ζῶντας ἀλόγων, τὸ τοῦ δὲ δέσιν ἄποπον, διὸ καὶ τὸ φαύτερον.

Εἶτα (β.) Εἴπει καθ' ἡμέραν οὐκέτωνται καὶ τοῖς σώμασιν ἐγχέωνται
αἱ ψυχαὶ, τὰ ἀρχασιν αἱ ἀνταὶ εἴτε καθαραὶ, εἴτε ἀκάθαρτοι, εἰ μὴ
ἀκάθαρτοι, οἱ θεός δέσιν αἴποτε τὸν ἀμαρτίας, εἰ δὲ καθαραὶ, σοκεῖ ἀδικοῦ-
σινα, οἵτινες καθαραὶς καὶ ἀγίας τὰς ψυχὰς μεμισμένοις τοῖς σώμασιν
ἢ στυγεῖς καὶ μετανηστομόρφας ἐγκαθίσουν.

Ἐπειδὴ (γ.) Εἴπει η ψυχὴ σὸν ἔστι Διὸς τὸ σκέψεως, πᾶς δὲ ἡμεῖς
ἐν τῷ Αἰδαίῳ ἡμαρτήσαμεν; η γὰρ ψυχὴ ταρκαταρκίνον δέσι τὸν ἀμαρ-
τίας ταρκαταρκίνον, τὸ δὲ σῶμα μόνον, ἐφ' ὃσσον τὸ ψυχῆς ὄργανόν δέσι.

Κάπαντα (δ.) εἰ μὴ ὁλὸς ὁ αὐθιρωπὸς, ὅλον τὸ αὐθιρωπὸν σὸν σώ-
ματόν καὶ ψυχῆς λογικῆς συστήνεται γνωτὴ γάλη δύπολύτερωσις ἡμῶν
Διὸς γειτόνες εἰς σωτηρίαν ὅλῃ τὸ αὐθιρωπὸν γέγονεν, οὐ γὰρ αὐτὸν γειτόνες
ἐξ ἡμῶν σὸν ἀπειληθεῖ, ταῦτα γάλην ἐθεραπεύῃ. Καὶ διτοις η ψυ-
χὴ ἐπὶ ἔνοχον εἴη τῇ ἀιμαρίᾳ, οὐ αὐτὴν καὶ τὴν αἰγίας γέαφης, καὶ τὸ
πίσεως ἡμῶν, διό.

Εἰσέπειτα (ε.) Εἴπει η ψυχὴ σὸν δὲ τὸ γονέων Διὸς τὸ σκέψεως,
οὐ αὐθιρωπὸς ἐματός ὁμοιον καὶ τὸν εἶδόν τὸν αὐτὸν γεννᾷ, η γὰρ ψυχὴ λο-
γικὴ τὸν εἶδόν τὸν καθίσησται.

Μετέπειτα (ζ.) Εἴπει η ψυχὴ Διὸς τὸ κίνησις τῷ σώματι ἐγχέηται,
οἱ θεός αὐτὸν ἀμέσως συνεργάζηται τοῖς μοιχοῖς καὶ πόρνοις, τὰ τοῦ δὲ λέγενιν
δέσιν αἰσθέτες, διό.

Τέταρτη (η.) Εἴπει η ψυχὴ σὸν δὲ τὸ γονέων, αὐτὸν ἀμέσως ταῦτα
τερερεν (η.).

τοῦ Θεοῦ καὶ γηταῖ, ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος τὸ μέρος μὴδὲ καὶ γηταῖ, τὸ μέρος δὲ γενναταῖ, τόπος δὲ ἀντιτεραγματικός εἴη, διό.

x^y .

Τίστεν (η.) Ἡ ψυχὴ ἐν ἀνθρώποις καὶ τῷ γένοιν ὅτι εἰδία, λογική,
αἰσθητική ή καὶ φυλική, ή διαίσθητική ἀμα τῷ σώματι γεννάται ἀπό τὸ^τ
γενέσθαι διότι η λογική.

x'8.

Ἐκ τέτων ἀπίστων Φανερώτας τὰς ψυχὰς & καθ' ἡμέραν ἐξ
ἀδενὸς οὐζεῖσθ, ήση μορφωμένους τοῖς σώμασιν ἔξωθεν ἐγχέεσθ (ἴνῳ πινα-
χώσαντι πολλοὶ αἰπιάνως αἰμύνεσθ πάντα καλῶν κινδυνοῦ) αἴλλα τῇ δυ-
ναΐᾳ φρεστής ησά Σείας ἐν λογίας σωὶ τῷ σώματι διὸ τὴ γονέων ἄκ-
φεσθ. κέ.

۲۰

5

Τίνες μὴ γέλεγχοι τινὰς οὐ φυχής αἴστης τὸν γονέα ἀνάπτεσθαι
καὶ τὸν Φωτὸν αἴστης τὸν φωτόν τον ανάπτεται.

三

^{καὶ} Ενιοὶ δὲ νομίζουσιν ἐπειδὴν κατὰ τὸν πόλεμον τὸν τοῦ θεοῦ Φυχῆς τῶν οὐρανῶν φυχὴν εἶναι φύεσθαι, ἀλλὰ ὅλον τὸν αἰνθρωπὸν εἶναι φύεσθαι, τὸ μὲν αὐτέρωτα εἴη φύκον εἶναι αἷλον ἀλλὰ τὸν εἰκατέρευτον γένευς, μόνον δὲ τὴν συζεύξιν τὸν αἵρετον καὶ τὸ θηλεῖαν ταῦτα εἶναι τὰ φύγεα τῶν γέννησιν τελαγμένη.

四

Ἄλλοι δὲ οὐαλεγίζονται πλὴν τὸ εἰπέμενον, οὐαρθοῖς, ἢ τινες
ποὺς τὸν τοῦ σώματος ὄργανον τὸ Φύσιν οὐατεπεκτία, ἄλλων τίκτα δύ-
ναμιν, ἐντελέχεσσιν καὶ τελεότητα τὰ εἰπέμενα πεποιηθέντα, ἢ καὶ
τίκτους φυγήν περιποιηγεῖν δικαστόν θέτειν.

二〇

"Αλλοι ἐναπίας τὰς γλώσσας περὶ τῆς κῆσεως τὸ φυχῶν καὶ περὶ τῆς ἐκφύσεως Διομέδειας πειράσθω, ταῦτα τὸ πρόπτον· Διπλόν ἔστιν η κῆσις, μία μὲν ἐκ τῆς ἀπλᾶς μὴ ὄντος, καὶ μίας κῆσις καλεῖται, ἔτερα.

επέρα σῇ ἀπὸ τῆς μὲν ὑλῆς πορθεται, ἀλλ᾽ εὖ ἀναγκαῖως, εὖ μὲν τὸ
διαδίκειος Φυσικῆς, αἱλλὰ μόνον τὸ θεοποίητελον. Τοιαν τοιαῦτην θεοποίητελον,
ἐπιπλογίζονται τὸ Θεὸν τῷ δούτῳ μήσεως τρόπῳ ἀπὸ τοιαῦτην παρχεσον
τὴν γοινῶν ψυχῆς, τῇ γοινῇ τὴν κακηνὴν ἐγκλίζειν, ἥπερ δέποτε οὐδὲν
ἀμαρτίᾳ συγκοινωνεῖ.

λ'.

Τὰς ψυχὰς ἐν τῷ στέριαλι λανθάνειν, καὶ ἀνατολή στέριαλι διπὸ
τὴ γοινῶν περιγένεσθε ἐκφύεσθε, καὶ δὴ τὸ στέριαλι ἄνδρι τὴν ψυχὴν σύκ
ισταρχεῖν, αἱλλὰ ἐν εἰσιτῷ λανθάνοσιν, καὶ μετέπειτα ἐν μεμορφωμένῳ
τῷ σώματι τὰς σύνεργειας ἀστικῶν κατεχεῖν, πολλοῖς μὲν μαρτυρίοις
δηλεῖται, πάντα δὲ δυσνόητα καὶ τὸ τρόπον τὸν ἐκφύσεως αἰρεθῶς ἀναλύ-
σαι, ἐργάδες δέσιν. Εἴναι δὲ τοῖς μαστηρίοις τοῦτο καθεστηκός δέσιν, ὡς τὸ μὲν
μαστηρίον ἀντὸν περιγένεσθε, τὸ δὲ τρόπον καταστησθεῖ.

λ' α.

Τὰ τὸν αἰντεργαντῶν, λεγόντων τὴν ψυχὴν ἀμέσως τὸν δὲ θεοῦ κατίζεσθε,
ἐπιπλογήματε τὸ συζητεῖν ἀνασκοπάσεον ἡμῖν δέσιν, νῦν δὲ γνωμῶς ἐπι-
τηρητέον, ἀντεῖς Διαλογίζεσθε ἀπὸ τὴν ἀγίας γεαφῆς, ἀπὸ δὲ λόγου, καὶ
ἀπὸ τὴν γνωμῶν τὸ πατέρων.

λ' β.

Τὴν μὲν ἀγίαν γεαφὴν ὅπερ ἐπάγγει, τὰς γνώμας λαλάσσους τοῖς
τὴν κατίστασις ἐμέσοις, τοῖς τὸν ἀμέσον ἀναλύσουσιν.

λ' γ.

Οἱ δὲ λόγοι τὸν φιλοσόφων καὶ κανόνες κάλλιστα ἀναλυθέντες, εὖτε
καθ' ἡμῶν συλλογίζονται, αἱλλὰ μόνον τὸ τρόπον τῆς ἐκφύσεως ἡμῖν
ἐν πᾶσιν δὲ φανερεῖν εἴησαν.

λ' δ.

Τῶν δὲ πατέρων μαρτυρία τοιαῦτην τὴν ἀγίαν γεα-
φὴν καὶ ἀναλογία τῆς πίσεως συμφωνήντα δέσι.
Παντερέστορει καὶ αἰωνίω Κυρίῳ τῷ θεῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν
ἐνυχαριστῆμεν τὸπερ τῆς ἐξοχῆς τῆς αἰνθρωπίνης Φύσεως, ἀντόπεικε-
τέλεομεν, ὅπως τάστης τῆς ἐξοχῆς μηνύσουεις, τὸ ἐπιγείων ἀμελή-
σωμένον, τὸ δὲ ἐπιχρενίων ὑπιμεληθῆμεν.

ΤΕΛΟΣ.

Rov. Dis. Ulk.
Gezelius

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 0740

KIRJANSITOMO
M. HENRIKSSON
II HELSINKI II

